

NTFs ledermøte, Gardermoen 26. november 2010:

Gode diskusjoner

Dette var en lise, etter mange år med store tunge formelle møter år ut og år inn. Her var det mulig å både tenke seg om, snakke sammen og snakke ut. Og fikk ikke NTFs ledelse innspill til strategiarbeidet sitt her, så får de det aldri.

Dette er det lureste NTF har gjort på strukturfronten på mange år. Å gå over fra årlige representantskapsmøter, som nødvendigvis har en del formaliteter og mange deltakere, til toårssykluser – med ledermøter i årene uten representantskapsmøter. Det første ledermøtet etter at beslutningen om nyordningen ble fattet i november 2009, fant sted på Gardermoen i slutten av november 2010.

Her var det ingen lang vei på mer eller mindre skjelvende ben opp til talerstolen. Ingen avstemninger, ikke noe tellekorps, ingen ordfører, annet enn som gjest – og ingen middag eller overmatting. Akkurat det siste var det riktig nok flere som savnet.

Det hele var unnagjort i løpet av en helt normal arbeidsdag. Og det var ikke flere til stede enn at alle hadde mulighet til å komme til orde opptil flere ganger, og de som snakket fikk snakke ut. Dermed var det viktigste vunnet.

Linda Mortensen Hove i NTFs hovedstyre var en av innleiderne på ledermøtet. Foto: Kristin Aksnes.

De som var til stede: 21 lokalforeningsledere, en representant for spesialistforeningene, to gjester, NTFs hovedstyre og sekretariat, og Tidende.

Tre omganger med gruppediskusjoner, tre plenumsdiskusjoner. Tre hovedspørsmål.

Ingen styring av praksisstruktur

Skal tannleger nødvendigvis eie sin egen praksis? Hvordan ser foreningen på endringer i eierstruktur? Og hvordan vil foreningen møte eventuelle endringer i struktur? Kan store og små praksiser lykkes i å leve side om side?

Slik lød spørsmålene i første runde. Og diskusjonen uteble ikke. Presentasjonen i plenum levnet lite tvil om at lokalforeningenes beskjed til NTF sentralt er at de skal holde seg unna alt som heter forsøk på styring av praksisstruktur. Strukturen vil gi seg selv, og utvikle seg i takt med tiden. Det er ingen grunn til å tro at solopraksis er

en saga blott. I distriktene er det uunngåelig, ble det sagt fra mange hold, og noen tok til orde for å gjeninnføre turnustjeneste for nyutdannede.

Det nyutdannede tannleger ellers trenger er selvtillit og tro på egen kunnskap, og mot til å jobbe alene. For det er det mange som kommer til å fortsette med i mange år. NTF kan bidra med likeverdig rådgivning til alle, uavhengig av praksisform, og godt tilrettelagt opplæring i praksisadministrasjon. For øvrig er det en fordel at NTF tilbyr standardkontrakter til bruk mellom eiere og leietakere, uten at det dermed er sagt at den ene måten å organisere seg på skal anbefales fremfor den andre.

Foreningsstrukturen da?

Skal og bør NTF de neste fire årene gjennomføre et prosjekt for å se om det er hensiktsmessig med NTFs nåværende foreningsstruktur, herunder lokalforeningsstruktur? Slik lød spørsmålet i annen runde. Og svaret fra lederne er:

Lokalforeningene skal i hvert fall fredes. Det er lokalforeningene som er limet i NTF. Derom hersker ingen uenighet blant deltakerne på ledermø-

Det kom mange forslag til NTFs videre strategi ut av gruppediskusjonene. Foto: Kristin Aksnes.

tet. Det er lokalt det skjer. Særlig når det gjelder med kurs.

Og tillitsvalgte bør få uttelling for arbeidet i form av etterutdanningspoeng. Dette gjentas og gjentas.

I noen fagforeninger er det obligatorisk å delta. Kanskje det bør bli obligatorisk å ta sin tørn som tillitsvalgt i NTF?

Noen etterlyste bedre markedsføring av godene som følger med tillitsvalgtarbeid. Og det var ikke få middager som ble listet opp, i hvert fall ikke da lederen av Bergen Tannlegeforening slapp seg løs.

Det er tydelig at økonomien varierer en del, fra lokalforening til lokalforening.

Men på Østlandet er det visst ingen som har tid til å spise middag. Vi aner kulturforskjeller.

En del av diskusjonen dreide seg om spesialistforeningenes representasjon på NTFs representantskapsmøter. Her er meningene mindre entydige. Noen mener de blir godt representert ved å være en del av lokalforeningenes delegasjon til representantskapsmøtene, mens andre er like sikre på at de trenger å være representert med egen representant alle som en; altså en fra hver av de syv foreningene.

NTFs president tok til orde for forslaget om at spesialistforeningene danner sin egen lokalforening, og sender én representant.

Protest eller dialog

Skal NTF være prosessrettet eller dialogrettet i forhold til myndighetene? Dette var det siste som skulle diskuteres. Og dette er hva lederne sa:

NTF skal snakke tydelig. NTF skal ha nettverk og utnytte det. Og medietrening er en god idé.

Man må finne måter å samarbeide med myndigheter og beslutningstakere på. Protest er ingen farbar vei. Kommer man dit er man for sent ute.

Det gjelder å ikke gi seg. En får alltid gjennomslag til slutt, var det en som mente.

Kan vi skyve pasientene og deres behandlingsbehov foran oss? Det er den eneste måten å nå frem på, sa en annen.

Det handlet mye om hvordan en kan få gjennomslag i mediene og om hvor vanskelig det er. Det er mange som har erfaring med dette etter hvert, og mange har gjort gjentatte forsøk på å få inn kronikker som nyanserer tannlegenes budskap.

Lederne på møtet ville også gjerne

NTFs lokalforeningsledere lyttet interessert til innleggene som innledet diskusjonene på ledermøtet. Foto: Kristin Aksnes.

vite mer om hvordan NTFs ledelse jobber for å påvirke myndigheter og politikere. Kanskje de vil skrive mer om akkurat dette i tiden fremover. De er i så fall hjertelig velkommen og skal få all den spalteplass de trenger i Tidende.

Ellen Beate Dyvi